

Ligbrændingssagen mindre Vanskelighed, end den har haft hidtil. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) erkendte, at Forslaget var en ret ubetydelig Ændring, og at man uden Skade kunde gaa videre, og det glæder mig, at der af flere, ogsaa af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), kan ventes Tilslutning til mulige Ændringer, som gaa ud paa at udvide det Forslag, Regeringen har stillet, og jeg haaber, at ogsaa den højtærede Justitsminister vil være i Stand til at modtage Ændringer, som i nogen Grad imødekomme de Ønsker, der ere fremsatte fra de to Foreninger for Ligbrænding.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan kun overfor det ærede Medlem gentage, at det ærede Medlem er i Misforstaaelse med Hensyn til Betydningen af det 3die Stykke i dette Forslag. Det ærede Medlem er gaaet ud fra et faktisk Forhold som Udgangspunkt, nemlig at der ikke er rejst nogen Tvivl om Ægtheden og Rigtigheden af de Erklæringer, som have ligget i Ligbrændingsforeningen. Men her er kun Tale om, hvad der vil ske, hvis Ægtheden og Rigtigheden af en saadan Erklæring bestrides. Naar der rejses Tvivl om Ægtheden og Rigtigheden af en vidnefast Erklæring, maa man føre sine Vidner, og hvis Vidnerne ere døde eller borte, kan man ikke faa erkendt Ægtheden og Rigtigheden af Erklæringen. Og her er netop Tale om den Slags Erklæringer, som kunne blive skrevne i Dag og saa ligge maaske 20—30 Aar, til den paagældende dør, og Vidnerne kunne da let være døde i Mellemtiden, saa at der ingen Vidner er at føre, efter at den er død, som har afgivet Erklæringen. Efter almindelige Retsregler vilde Erklæringens Ægthed derfor ikke mere kunne dokumenteres, og dens Værdi vilde være lig Nul, hvis man ikke her indførte den Bestemmelse, at i et saadant Tilfælde kunde man henvende sig til Overøvrigheden, og dens Skøn om Ægtheden kunde da være afgørende og altsaa kun medføre en Favør, nemlig, at en Erklæring, som ellers utvivlsomt maatte anses for betydningsløs, kunde faa Retskraft og Betydning. Det er derfor kun en Begunstigelse, der indeholdes i dette Stykke.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Johan Knudsen: Jeg takker den højtærede Justitsminister for det Svar, han gav mig om, at de i Lovforslagets 3die Stykke omhandlede „vedkommende“ skulde betyde Slægtninge og andre, men jeg tillader mig da at henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke vilde være rigtigt nøjere at præcisere dette i selve Lovforslaget.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Husmænds Testationsret.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2339).

Sagen sattes til Forhandling.

Aadal: Ældre Medlemmer her i Tinget ville erindre, at dette Forslag har været fremme en Gang før for 9 Aar siden, men af forskellige Grunde blev det ikke behandlet til Ende den Gang, og det er derfor nu forelagt igen, idet Forholdene siden den Tid have udviklet sig saaledes, at Forslagsstillerne havde ment, at et saadant Forslag ikke bør udskydes længere. Da der siden Lovforslagets oprindelige Fremkomst er kommet adskillige nye Medlemmer herind, skal jeg give en lille Oversigt over, hvordan Testationsretten har virket, og af hvilke Grunde Forslagsstillerne ønske denne Testationsret udvidet ogsaa til Husmænd paa Landet. I 1769 blev der af Regeringen solgt en Del Ryttergods, og da var der nogle af de daværende Gaardmænd, som købte deres Gaarde, og det ansaa da for formaalstjenligt, at de i levende Live fik Ret til at bestemme over deres Bo, hvordan der skulde forholdes med det efter deres Død. De vare den Gang ikke skrivekyndige, og der var taget forskellige Forholdsregler, for at de kunde komme til at møde for Herreds- og Birkeeting, hvor de mundtlig kunde udstede deres Testamente, d. v. s., det blev forbeholdt, naar der var flere Arvinger, at der blev givet hver af dem en Part i Arv.